

Milý čtenáři,

v okamžiku, kdy vznikáme, tak okamžiky, kdy půjdeš k volebním urnám se počítají ještě na dny. V okamžiku kdy nás dostaneš do rukou, to budu dost možná již jen hodiny a proto se musíme vyvarovat jakékoliv politické agitace vlevo, vpravo či na střed. Stejně nečekáme, že by sis dal poradit - a ono je to tak lepší. Doba, kdy moudra přicházela shora a byla povinnost je přijímat bez námitek, ta je naštěstí pěkných pár let pryč. A i když se jí zleva, zprava i ze středu mnozí snaží obnovit, pevně věříme, že se doba změnila natolik, že už nemají šanci.

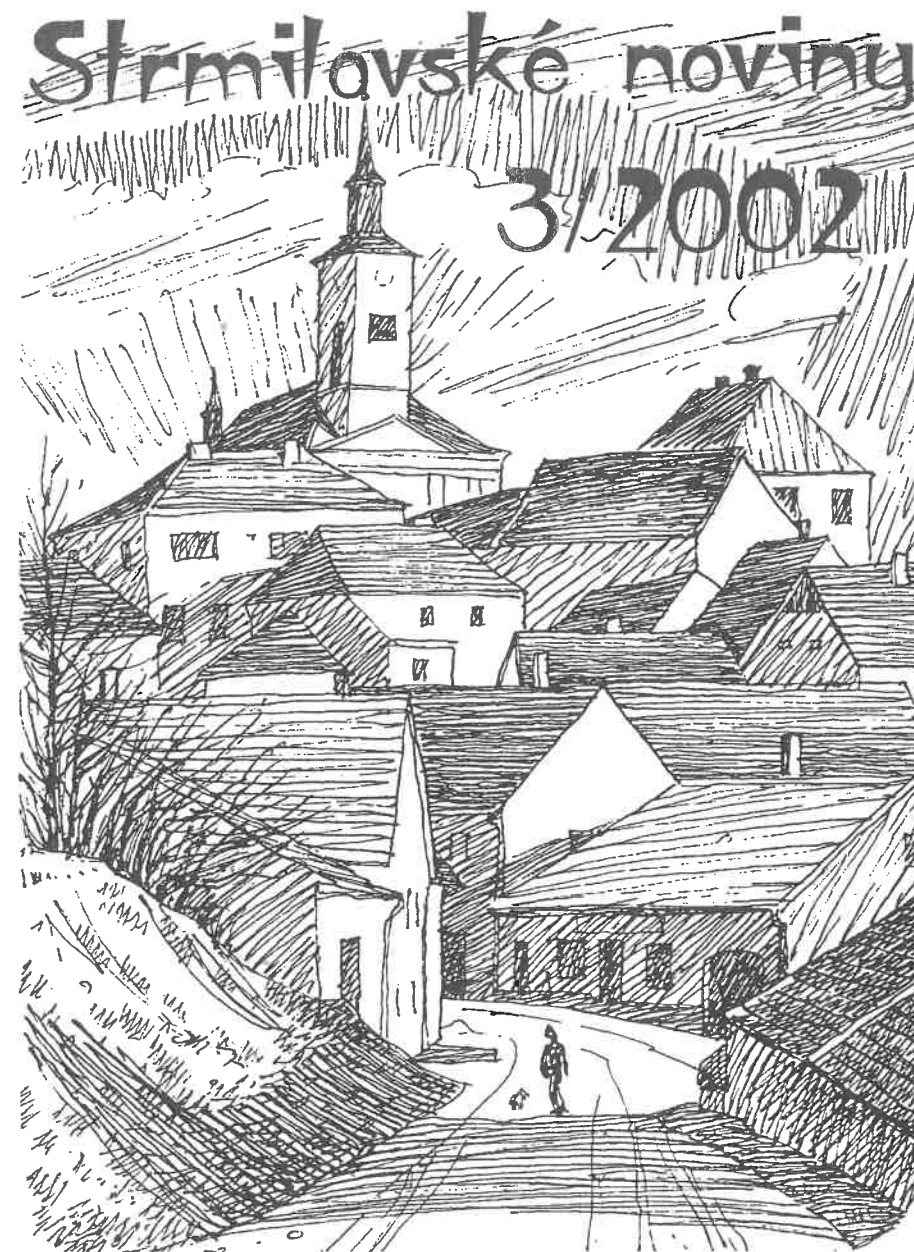
To, co v tuto chvíli čteš, bude vlastně jediný článek o politice - a dokonce ani to ještě ne tak docela. To, co máme na srdci se s politikou setkává spíše jako společný jmenovatel mnoha věcí, politiku nevyjímaje. Máme na mysli zodpovědnost, která člověka nutí při tom, co dělá, myslet také na to, co tím způsobí.

Vtloukáme to do hlavy dětem již od malička - nikdo nemůže utéci z koloběhu příčin a následků a čím dříve děti pochopí, že za dobrý čin přijde pochvala a za špatný čin přijde trest, tím lépe. Proto je dobré myslet dopředu - vyhledávat to první a vyvarovat se toho druhého. Není to tak těžké. Tedy alespoň u dětí. A navíc ještě podle nás.

Je docela dobře možné, že to děti vnímají jinak. Kdo z nás, co chodí po světě víc než 20 let, dokáže zodpovědně říci, co je vlastně pro děti těžké přijmout či pochopit a co naopak ne... Jistě, zní to logicky a jednoduše. Kdo sahá na sporák, ten se spálí. Víme to všichni - vždyť kdo z nás se nikdy nespálil o rozpálená kamna. Když si napíšeš úkoly hned jak přijdeš ze školy, máš celé odpoledne volné a nestane se ti, že na nějaký zapomeš. I to už nám vryla do mozkových závitů mnohokrát opakovaná zkušenost. Tolikrát jsme se spálili a tolikrát nás prozíravost uchránila před zraněním. Tolikrát jsme si užívali zaslouženého odpočinku a tolikrát jsme horko těžko doháněli něco, co jsme si nenapsali do diáře a z hlavy se to tak nějak „vykouřilo“.

Snadno se nám to poučuje ty malé špunty. Nesahej na kamna! Koukni se do notýsku, co máš mít na zítřek hotovo, než půjdeš ven!

Jenže kdo poučí nás? Kdo je starší než my - ne tedy věkem, ale především zkušenostmi, protože moudrý není ten, kdo je starý, ale kdo hodně poznal a o tom, co poznal, také přemýšlel. Ten, kdo je starý, ten měl jen největší šanci to dokázat. Všechny civilizace hledaly tyto zdroje moudrosti - stařešinové rodu před tisíci lety kdesi v jeskyních či mezi indiány, filosofové ve staré Číně, Řecku i Římě, mniši v Tibetu i ve starověké a středověké Evropě,

filosofové v Evropě novověku. Ti všichni do sebe vstřebávali moudrost prožitých let a z vyprávění a knih čerpali moudrost předcházejících generací. Moudrost se pojila s věkem, protože zkušenost mnoha generací potvrdila, že ne sice každý starý člověk je moudrý, ale přeci jen bude s větší pravděpodobností moudrý, než mladík.

Moderní doba přinesla něco, co bychom před staletími těžko hledali. Mudrcem, filosofem či státníkem se člověk stává ve věku, který jen těžko nazvat „zralý“. Doba se změnila. Veškeré potřebné informace jsou snadno dostupné. Netřeba již cestovat, poznávat, bádát. Většinu informací se rychleji, snadněji a dokonce i přesněji dozvíte z knih či internetu, než když se je budete snažit získat vlastním pozorováním či výzkumem. To je novum, které tu po tisíciletí nebylo. Důraz se ze starší přesunul na vzdělání a toho lze opravdu dosáhnout dříve, než člověk zestárne.

Kdo nás tedy poučí, povede? Kdo nám řekne co dělat a čeho se vyvarovat - v rodině, na pracovištích, mezi sousedy.

Vždyť to všechno jsou taková naše dospělácká kamna. Státní dluh, HDP, nákup stíhaček, přídavky na děti, podpora v nezaměstnanosti, zvyšování či snižování daní - to všechno jsou další a další kamna, která mohou ohřát oběd i spálit ruku.

Doba se opravdu změnila. Na to, abychom získali informace nepotřebujeme být staří. Demokratická společnost pak počítá s tím, že si také tyto informace získáme. Že dokážeme pochopit co prospívá a co škodí, že se sami rozhodneme, co je dobré a co ne. A toto poznání pak zúročíme v okamžiku voleb.

Přejeme Ti, milý čtenáři, moudrost, až půjdeš k volbám. Rozhodneš v nich víc než jen o příštích 4 letech. Pozor na kamna - některé spálení se hojí dlouho a některé se nevyhojí vůbec. Buď moudrý a moudrý není ten, kdo je starý, ale kdo hodně poznal a o tom, co poznal, také přemýšlel.

Na setkání s Tebou ve svobodné společnosti i po volbách se těší Tvé Strmilovské noviny

Zájezd do polské Čenstochové
Záměr uskutečnit poutní a turistický zájezd do Polska vznikl v minulém roce. Avšak až letos se nám podařilo zajistit nocleh v domově poutníků vzdáleném sto metrů od Čenstochovské svatyně Černé Matky Boží.

Záměr a program zájezdu se podařilo přes značnou časovou náročnost naplnit. Zájezd přesto nebyl uspěchaný, a proto byl vhodný i pro starší poutníky.

Shlédli jsme kulturní památky východních Čech a kulturní i církevní skvosty Krakova a Čenstochové.

Zvlášť zajímavá byla beseda s bývalým politickým vězněm otcem arcibiskupem Karlem Otčenáškem s jeho následným požehnáním. Darovali jsme mu kříž ozdobený skleněnými ověskami, které pan arcibiskup brousil jako věže dva roky (ze svého třináctiletého věznění) v brusírně skla valdické věznice.

Naše další cesta pokračovala do Nového Města nad Metují. Po bohoslužbách jsme pozorně vyslechli přednášku otce Jana Linhartu, jejíž obsah byl: Co vytváří vzájemné zraňování v našich lidských vztazích a jaká je cesta dalšího možného uzdravení.

Polsko jsme navštívili právě v den 82. narozenin Svatého otce Jana Pavla II. Snad nebylo města, kde by Poláci nedokazovali vřelý vztah ke „svému“ papeži.

V Čenstochové samé hrál v prostranství Baziliky na jeho počest stočlenný dechový orchestr jihopolských horalů.

Další cesta nás vedla do koncentračního tábora v Osvětimi. Pro všechny to byla otřesná návštěva burčující přítomné poutníky, jaké Zlo mohlo vytvořit

20. století pro všechny národy Evropy včetně židovského holokaustu. Několik účastníků zájezdu z řad bývalých politických vězňů srovnávalo podle svých zkušeností míru brutality obou totalitních režimů minulého století.

Pro velkou vzdálenost cíle jsme absolvovali mnoho hodin a kilometrů v autobusu. Všichni účastníci zájezdu však svorně uvedli, že mnohé hodiny strávené na sedadle nebyly vlastně nudné, protože byl dán prostor jak pro poutní zpěvy, tak i pro zpěv s reprodukcí populární hudby.

Značný čas vyplnilo šest účastníků vyprávěním o svém životě a mnoha dalších politických i náboženských zážitcích. S velkým aplausem byl přijat příhovor polského kněze působícího v Novém Městě o Polsku a jeho historii. Z výkladu vyplynulo, že Poláci jsou nesmírně hrdí na svou minulou státnost. Navíc přidal otec Stanislav Sikora mnoho anekdot, které vyvolávaly bouři smíchu.

Ve své prosebné modlitbě otec Sikora vzpomněl na všechny nemocné a ty, kteří tolik trpěli ve všech koncentračních táborech minulého století.

Všeobecně byl zájezd do polské Čenstochové přijat jako zdařilý.

Antonín Polanecký

Zájezd do Polska 16. - 18. květen 2002
- Poznámky pro lepší vzpomínání (Ing. Vondrák)

Cesta: Dačice - Mosty - Kunžak - Strmilov - Včelnice - Kamenice n. Lipou - Jihlava - zámek Žďár nad Sáz. - Santiniho

absolventka JAMU Jitka KAPLOVÁ
varhany:Blanka HENZLOVÁ, sólový zpěv: absolvent JAMU Zdeněk KAPL a Václav PEŠA

Sobota 20.července v 19,30 hod.
Renesanční a barokní hudba
- účinkují: Jitka JACOBSOVÁ-zpěv, Caspar JACOBS-varhany a další
- výstava prací umělců různě fyzicky postižených

Sobota 27.července v 19,30 hod.
Volání k Bohu v žalmech a spirituálech
- účinkuje komorní pěvecký sbor DE PROFUNDIS z Korandova sboru z Plzně vedoucí Miloslav ESTERLE

kaple sv. Jana Nepomuckého uznaná Unescem za kulturní dědictví - Hradec Králové - biskupství - Nové Město nad Metují - končí 1. den

Náchod - Klodsko (Kladsko) - Nysa - Otmuchowska jezera - Prudni Laskovice (jsme u našich hranic pár km od Bílé Vody) - Kedzierz - Kozle - Gliwice - Katowice - KRAKOW - Oswiecim - CZENSTOCHOWA - končí 2. den

Opole - Klodsko - Náchod a jsme opět doma.

Počasí: jasno - sluníčko - daleký rozhled, takže jsme viděli pěkně Krkonoše i s bílými sněhovými poli na Sněžce - Orlické hory - Jeseníky - Beskydy Moravskoslezské i Slovenské - Vysoké TatryPříroda: plná jarní zeleně, trochu kopců či hor, jinak vrchovina a roviny s velkými, středními lány, ale i drobnými poličky, zahrádkami, které se místy zvětšovaly na malá zahradičky nejen pro vlastní potřebu, ale i pro prodej jahod, malin, rybízu.

Zvláštnosti v Polsku na první pohled: silnice s dlouhými rovnými úseky lemované dost často lesem a jinak vždy alejemi po obou stranách. V alejích však nejsou ovocné stromy, jen listnaté stromy jako javory, jasany nebo topoly.

Ráz vesnického osídlení i menších měst - bez návsi nebo lemování silnice - domky rozhozené a obklopené vlastními pozemky. U domku zahrádka přecházející v polička či loučky a na těch se většinou pásly dvě kravky uvázané ke kolíku.

Nápisy - reklamy: Alkohol - Bar, Smažárna ryb, reklamy na střešní krytinu - střecha je dach. Sklep je obchod, huntowna je provozovna či dílna, salon meblový.

Koncerty se konají v tzv. horním kostele.

Vstupné: 40,-Kč dospělí, 20 Kč děti do 15 let; 6. července je příspěvek dobrovolný.

Při každém z uvedených koncertů si lze rovněž prohlédnout stálou expozici „Česká reformace v evropském kontextu“ i výstavu „Akwarely z Vysočiny“.

!!! Vítejte mezi nás !!!

Štěpán Chamrad

David Poruba

Radim Urban

Máme radost, že jste mezi námi!

V o l b y 1 4 . 6 - 1 5 . 6 . 2 0 0 2

Volební obvod č. 1 Strmilov, Palupín, Malý Jeníkov, Leština
volební místnost

- obřadní síň OÚ Strmilov

pátek 14,00 - 22,0

sobota 8,00 - 14,00

Volební obvod č. 2 Česká Olešná
volební místnost

- zámek (č.p. 1) přízemí

pátek 14,00 - 22,0

sobota 8,00 - 14,00

Svoz do volebních místností
v pátek 14.6.

Palupín: 17,00

Malý Jeníkov 18,00

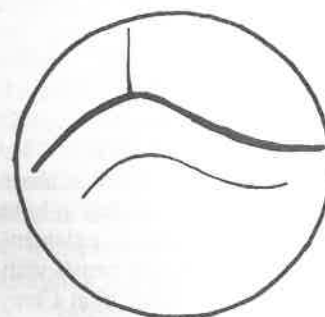
Leština 17,00

Naše obec se stala součástí mikroregionu Podjavřicko.

V soutěži o logo tohoto mikroregionu byl porotou vybrán návrh žačky ZŠ Strmilov Barbory Vaníčkové z České Olešné.

Ten se po drobné úpravě stane symbolem celého mikroregionu a tak vlastně i znakem naší obce.

(zobrazen původní návrh B. Vaníčkové)

Loučení s předškoláky

„Moudrost mě nečekala na vrcholu hory zvané postgraduál, ale na pískovišti ve školce!“ píše spisovatel Fulghum ve své knize Vše, co potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské škole. „Tohle jsem se naučil:

- O všechno se rozděl
- Nikoho nebíj
- Hraj fěr
- Uklízej po sobě
- Když někomu ublížíš, řekni promiň
- Neber si nic, co ti nepatří
- Před jídel si umyj ruce
- Splachuj
- Každý den se trochu uč, trochu přemýšlej, trochu kreslí, maluj a zpívej...

Vše, co potřebuji znát, tam někde je.“

Je tu opět konec školního roku a letos jako loni se ve školce loučíme s dětmi, které už povyroستly do školního věku.

Letos je jich 9 a to:

Jana Borešová

Lukáš Machač

Leona Kalátová

Štěpán Prokeš

Martina Lindnerová

Zdeněk Musil

Jakub Šteflíček

Dominik Smetana

Ingrid Hanusová

Trošku slavnostněji s nimi rozloučíme v obřadní síni OÚ ve středu 26.6. v 9,30.

Věřím, že i v dalším životě v dětech něco z toho, co se v MŠ naučily zůstane. Přejeme všem příštím školákům hodně radosti, přátelství a spokojenosti.

Za MŠ

Věra Semotánová

L é č í v é b y l i n y

Blíží se prázdniny i sluníčko.

Ptáci zpívají, louky voní a vy si můžete v přírodě něco přivydělat.

Co se tedy letos vykupuje a za kolik? (cena za 1 kg)

Bříza list. 25,- Kč
Citron kůra..... 50,-Kč
Jahodník lesní list.....60,-Kč
Jitrocel kopinatý list....35,-Kč
Kopřiva list.....28,-Kč
Kopřiva nať.....15,-Kč
Lípa květ. 110,-Kč
Maliník list.....20,-Kč

Pivoňka (tmavě červený květ) -..... 90,- Kč
Podběl květ.....90,-Kč
Podběl list.....45,-Kč
Pomeranč kůra..... 8,-Kč
Sedmikráska květ..... 80,-Kč
Smetánka (pampeliška) list.....45,-Kč
Šípek plod.....22,-Kč

Nezapomeňte bylinky řádně usušit (NE na sluníčku !!!),

Ukládejte je do papírových nebo látkových obalů a v druhé polovině června se vaše děti dozví, kdy mají usušené bylinky přinést do školy.

Lenka Pecharová

Taneční orchestr Akord

Když jsem se po čtyřadvaceti letech vrátil v roce 1977 s rodinou zpět do Strmilova, zapojil jsem se zde ihned do hudební činnosti. V té době končila výstavba budovy obecního úřadu s novou obřadní místností, ve které jsem také začal hrát při svatebních obřadech a jiných podobných příležitostech, na elektrofonické varhany. Od té doby se zde během mého více než dvacetiletého působení vyměnilo několik starostů i předsedů MN-V. Zažil jsem zde také kontrolu svatebního obřadu, provedenou okresními orgány, které se také zúčastnila místopředsedkyně ONV. Výsledky kontroly byly pro všechny účastníky příznivé a dobře jsem dopadl i já. Ke konci našeho jednání mi bylo dokonce nabídnuto, abych účinkoval jako varhaník také v obřadní místnosti v Jindř. Hradci. Já jsem však z časových důvodů a také proto, že jsem se necítil být dostatečně erudovaným varhaníkem, tuto nabídku s díky odmítl. Potěšilo mě však zjištění kontrolorů, že jsem pro obřad vybral samé hezké a vhodné skladby. Oni totiž nevěděli, že kromě známých skladeb jsem hrál asi polovinu skladeb vlastních.

Taneční orchestr, který jsem v roce 1952 se svými přáteli v závodu Obal Rozkoš založil a vedl, dostal později jméno Akord a v době mého působení ve Vodňanech a v Č. Budějovicích byl jeho vedoucím Jan Krafka. Po mém návratu do Strmilova se pan Krafka připravoval na odchod do důchodu a přesvědčil mě, abych od něho vedení orchestru znovu převzal. Nepříznivou skutečností však bylo, že on sám v něm pro mne z neznámých důvodů přestal působit. Jeho zřizovatelem byl závod Strojbal Rozkoš a hráli v něm následující hudebníci: Mir. Anderl, Jar. Emmer ml. a Stan. Bubeník (saxofony a klarinety), Milda Nořinský a Mir. Příbyl (trubky), Vlasta Holec (pozoun), Ludvík Matoušek (kytara), Mir. Svoboda (baskytara), Frant. Vránek a později V. Novák (bicí) a já (elektrofon. varhany). Zpívala Hana Příbylová, Jar. Emmer a později Mir. Geist, který také hrál na kytaru.

V době mého nástupu do Strojbalu jsem složil polku o názvu Na Rozkoši, kterou jsem se snažil vyjádřit svůj vztah ke krásnému prostředí pod rybníkem Hejtmánem. Upravil jsem ji pro taneční orchestr a pro dechovku, s kterou jsme ji běžně hráli i na velmi úspěšných okresních přehrávkách, kde se k ní také pozitivně vyjádřil hudební skladatel Vlad. Fuka. Jednalo se o moji první, amatérsky vytvořenou a ne příliš náročnou polku a nikdo nemusel mít obavy, že bych ho s ní na Rozkoši zastínil. Někteří kolegové však jen vyhledávali záminky, jak se jejímu nacvičování vyhnout a hrani polky se stále odkládalo. Já jsem se

s něčím podobným u svých kolegů hudebníků nikdy před tím nesetkal a jejich jednání jsem ani nechápal. Nechtěl jsem se však vnucovat a tak taneční orchestr Akord tuto polku na zkoušce, ani na veřejnosti, nikdy nezahrál.

Po výstavbě hotelu Komorník a zrušení Klimešova a Emmerova hostince, zůstal Kulturní dům (bývalá Orlovna) ve Strmilově jediným místem, kde bylo možno pořádát větší taneční zábavy a v něm také bývala naše kapela stálým hostem. V roce 1978 zde však vznikl požár, který zachvátil a úplně znehodnotil celou jeho budovu. Na plese, na kterém jsme tehdy také hráli, byla zpočátku normální příjemná atmosféra, která však náhle kolem 23. hodiny skončila. Kdosi totiž ohlásil, že se ze střechy kulturáku kouří a že to vypadá jako oheň. Šli jsme se podívat ven a zjistili jsme, že situace je skutečně vážná. Z větráku, umístěného na stropě, vypadlo a začalo na podlaže hořet několik uhlíků a zpěvačka Hanka Příbylová na to zareagovala tak, že je limonádou uhasila. Potom se již začali svolávat strmilovští hasiči a my jsme balili své nástroje a stěhovali jsme je ven. Vsále panoval zmatek, lidé postávali na chodbě a nechtělo se jim zábavu opustit. Prodrat se s nástroji ven bylo pro nás poměrně obtížné, oheň však postupoval jen pomalu a tak byl dostatek času i na vyklizení nábytku a inventáře. Budova kulturáku neměla schodiště, kterým by se bylo možno dostat na půdu a požár uhasit a také strmilovským hasičům se nepodařilo účinně zasáhnout ani z vnější strany budovy. Hydranty na ulicích byly zamrzlé a brát vodu z potoka a vhnět ji použitím dvou za sebou napojených stříkaček až k požáru, se jim také nepodařilo. Požár, který údajně vznikl vznícením trámu zazděného v komíně, pokračoval, a k hašení došlo až když přijeli hasiči s cisternou vody z Jindř. Hradce. To už ale byl dům v plamenech a nebylo možno jej zachránit. Důsledkem této události bylo, že ve Strmilově došlo na řadu let k výraznému omezení kulturního života.

V roce 1977, když jsem taneční orchestr Akord převzal, měl pouze průměrné kvalifikační zařazení a naši snahou bylo, zařadit se po příštích přehrávkách znovu, jako před dvaceti léty, mezi nejvyšší orchestry na okrese. Nebylo to však snadné. Kapela hrála řadu let téměř výhradně písničky v jednoduchých a mimořádně lehkých úpravách a některým hráčům dělalo velké potíže zahrát i skladby průměrně náročné. Ani valčík J. Fučíka Baletky, který jsme kdysi s velkými úspěchy hrávali, se nám nedařilo zahrát. Intenzivně jsme proto zkoušeli, nacvičovali jsme nové a procvičovali již dříve využívané skladby. Usilovná práce se brzy začala pozitivně projevovat a úroveň orchestru

se zvyšovala. Naše kapela účinkovala na nejvýznamnějších tanečních zábavách v okolí Strmilova a v tanečním sále Střelnice v Jindřichově Hradci jsme dokonce měli možnost si zahrát společně se známou dechovkou Moravěnkou. Rovněž neshody, které zde dříve mezi hudebníky panovaly, se dařilo odstraňovat. Docházelo však k problémům zcela novým. Některým kolegům, kteří dosud hráli jenom v kapelách z okolí Strmilova a neměli možnost poznat také úroveň hry v jiných orchestrech, považovali úroveň kapely za dostačující a úsilí o její zvyšování za zbytečné. Velmi mě také překvapilo, když jsem zjistil, že se s nimi ztotožňuje i hudebník, u kterého jsem předpokládal, že vedení tohoto orchestru jednou převezme. Jeho známým výrokem totiž bylo, že "to pro Strmilov stačí". S tím jsem já nemohl souhlasit, nechtěl jsem však svými názory do kapely vnášet nový neklid, riskovat další rozkol mezi hudebníky a po zvážení situace jsem se nakonec rozhodl, že funkci jejího vedoucího přestanu vykonávat. Před svým odchodem jsem ještě orchestr připravil na přehrávky, při kterých se nám podařilo zlepšit. Jeho dosavadní průměrné kvalifikační zařazení a přejít, stejně jako strmilovská dechovka, do nejvyšší kategorie, jakou mohl amatérský hudební soubor dosáhnout. Vedoucím tanečního orchestru Akord se po mně stal Mirek Anderl ze Střížovic a jeho zástupcem Jar. Emmer ml. Já jsem vůči této kapele nepociťoval žádné averze a hrál jsem v ní na varhany ještě asi rok, než se podařilo získat místo mne náhradníka. Byl jím výborný hudebník František Dědina ze Studené a v té době nastoupil do kapely také velmi kvalitní trumpetista vysoké postavy, pocházející z Počátek - Jar. Bašta. V tomto složení hrál orchestr Akord řadu let, postupně se však u něho začaly zmenšovat možnosti uplatnění. U nastupující mladé generace neměl vždy úspěch a chuligáni mu začali říkat Černý kašel. Někteří pořadatelé, kteří zřejmě nevynikali muzikálností, si v té době na své zábavy často brali podprůměrné kapely, které s ohledem na svoji velmi nízkou úroveň jen velmi obtížně dostávaly povolení veřejně vystupovat. Mládež také nacházela stále větší oblibu v diskotékách a zájem o živou hudbu se snižoval. Vedení orchestru Akord se snažilo řešit situaci tím, že na hry přestalo brát hudebníky Vlastu Holce a Mir. Příbyla. Nepříznivou situaci to však nevyřešilo a z kapely později odešel i Jar. Bašta. V současné době je taneční orchestr Akord složený z velké části z nových, mladých hudebníků a jeho vedení převzal zpěvák a baskytarista Mir. Geist. Měl jsem možnost si jej poslechnout a jeho hudba i zpěv kapelníka Geista a jeho paní, se mi velmi líbily.

Ing. Mojmir Paulát

Co nového v knihovně?

Myslím, že bych měla informovat o změně názvu zdejší knihovny, dříve **obecní a ještě dříve místní lidové**.

I když máme ve Strmilově Martínkovu ulici, domnívám se, že není plýtváním pojmenovat i naši knihovnu po člověku velice kulturním, který strávil velkou část života studiem historie rodného kraje – především Strmilova a okolí, sháněl informace po archívech a v literatuře, publikoval vlastivědné práce v různých časopisech, psal po několik let obecní kroniku Strmilova, vydával Vlastivědu Jindřichohradeckou – zkrátka, tím, co dělal, měl k instituci knihovny velice blízko.

Na počest strmilovského historio-
grafa dostala tedy naše knihovna nový název: **Knihovna Viléma Martínka ve Strmilově**.

I když se místní noviny občas o Vilému Martínkovi zmíní a mnoho lidí zjistí ví, o kom je řeč, když uslyší nebo uvidí někde jeho jméno, dorůstá generace, která se o něm musí teprve dozvědět. Jednou z možností, kde sehnat potřebné informace, je zajít do knihovny.

Problém je v tom, že informací o této osobnosti pro případné zájemce v knihovně mnoho nebylo, dílo V. Martínka ve fondu knihovny není zastoupeno vůbec. Některá životopisná data lze najít ve starších číslech Strmilovských novin, další informace jsem získala z některých prací členů Historického kroužku apod. Moje pátrání však pokračuje dál. Díky paní učitelce a kronikářce Libuši Kubákové, která mi poskytla řadu informací a zapůjčila Vlastivědu Jindřichohradeckou, budou také moci čtenáři v budoucnu do tohoto časopisu nahlédnout.

Knihovna je tedy nyní o některé informace bohatší, ale i přesto v knihovně zůstávají (hlavně, co se týká Martínkovy díla) velké mezery. Touto cestou Vás proto prosím:

Pokud vlastníte např. nějaké číslo Ohlasu od Nežárky, nebo nějakého jiného časopisu, ve kterém V. Martínek publikoval, popř. víte nějaké podrobnosti z jeho života, uchovávaly se vám v paměti vzpomínky na něj, našli jste doma nějaké fotografie apod., přijďte do knihovny. Pokud svolíte, pořídíme kopii. Obohatíte tím archiv knihovny a tím i její budoucí uživatele.

Abych navnadila naše pravidelné čtenáře, vybírám pro ně něco málo z knižních novinek, kterých je v knihovně přes šedesát. Chci zde uvést opravdu jen několik titulů, protože v knihovně je čtenářům k dispozici seznam nových knih, který bude pravidelně aktualizován. Tak tedy:

Literatura pro děti:

Miler Zdeněk – Krtek a maminka
Kafka Jiří – Hup a Hop na moři
Kašová Jana – Jak šel Matěj do světa a zase zpátky

Literatura pro mládež:

Stínal Luděk – Krátké dotyky léta

Gaskom
SERVIS TEPELNÉ TECHNIKY

Nabízíme:

Opravy a servis plynových kotlů:

Vaillant, Junkers, Dakon, Protherm, Viadrus ...

Opravy a servis plynových a olejových hořáků:

Bentone, Lamborghini, Ferro Wärmetechnik ...

Regulace topných systémů

V týdnu od 8 do 12 července

budeme provádět prohlídky kotlů ve STRMILOVĚ.

Nebudou účtovány cestovné náklady!

Objednávky přijímáme na telefonech:

Tel.: 0364/495332, 0606/614961

Fax: 0364/495724

Pavel Komín - GASKOM

Zahradní 597, 394 64 Počátky

Francková Zuzana – Martina
Kopietz Gerit – Ukradený obraz

Literatura pro mládež naučná:
Obrazový atlas České republiky

Literatura pro dospělé:

Woodová Barbara - Posvátné místo
Vandenberg Philipp – Kletba faraonů

Na závěr ještě znovu uvádím změnu výpůjční doby, která již sice trvá téměř čtvrt roku, ale ještě se zcela nevěžila.

ÚTERÝ: 15,00 – 17,30
PÁTEK: 16,00- 18,30

Vlasta Vondrušová
Knihovna V. Martínka ve Strmilově

Starosta obce gratuluje
fotbalistům Strmilova k
neobvyklému úspěchu -
získání putovního okresního
poháru pro tento rok.
**A kudy vedla cesta k
vítězství?**

Strmilov : Studená „A“ 2:0

Popelín : Strmilov 1:3

Horní Pěna : Strmilov 0:1

(na hřišti v Kunžaku)

(foto převzato z
Jindřichohradeckých listů)

Jiskra Strmilov - vítěz okresní části Poháru ČMFS na Jindřichohradecku v sezóně 2001/2002. Stojí zleva: vedoucí mužstva Jiří Brach, předseda oddílu Zdeněk Tuček, Jiří Novotný, Jaroslav Emmer, Rudolf Šec, Zdeněk Coufal, Lukáš Fröhner, Pavel Rečný, Petr Semotán, Libor Semotán, Zdeněk Tuček, Jiří Čermák. Dole jsou zleva: Ladislav Koutný, Jindřich Urban, Ondřej Příbyl, Miroslav Dohnal, Radim Brach, Jiří Dohnal a Jaroslav Novák. Na snímku chybí Radek Dušek.
Foto František Fical

Drogy (ted' již) nedovolené - Konopí

Dostávám se na tenký led. Morusové typu pana Komorouse a četní poslanci typu pana Severy se snaží z lidských hlav vytlačit byt' jen myšlenku na existenci konopí. 6000 let stará tradice jeho používání, a to napříč snad všemi kulturami, které se od starověku objevily, má být vymazáno z učebnic dějepisu i ze vzpomínek našich prarodičů. Nebudu řešit, nakolik mají šanci něco takového zvládnout, ale pro ochranu svou i ochranu čtenářů zdůrazňuji hned na začátku: **Tento článek není a ani nechce být propagací žádných drog. Veškeré informace jsou určeny pouze ke studijním účelům, zneužití těchto informací by mohlo vést k trvalému poškození zdraví.**

Tuto formulaci jsem - stejně jako drtivou část z následujících informací - převzal od Pabla Honeje na adrese www.biotox.cz, kterou mohu tímto jen a jen doporučit.

Abych vysvětlil důvody následujícího „chvalozpěvu“, začnu tuto sérii článků o konopí možnostmi jeho „nefeťáckého“ využití a nechávám na čtenáři, aby rozvažil, jestli cena za hysterii, která se okolo konopí v posledních letech vyvolává, není zbytečně vysoká.

Potravina - semena mají zastoupení všech esenciálních aminokyselin (včetně 8 aminokyselin, které si lidské tělo nedovede vyrobit) a nenasycených mastných kyselin a je tak srovnatelné se sójou. Konopné bílkoviny jsou navíc ve formě a v přibližně stejných proporcích v jakých se vyskytují v lidské krevní plazmě. Hrst konopných semen dokáže pokrýt potřebu proteinů a mastných kyselin dospělého člověka na jeden den. Z listu a květu lze připravovat nápoje (čaj, pivo, víno a destiláty) a jídla na stovky způsobů. Z konopných semínek se vyrábí mouka, neživočišné mléko, sýr a pomazánky, müsli tyčinky, těstoviny, jedlý olej, margarín atd.

Kosmetika - olej má obdobné účinky na pokožku těla a vlasy jako olej z avokáda, mandlí nebo jojoby a dokonce zvyšuje příznivé účinky jiných látek. Přípravky z konopí udržují pleť vládnou a hladkou a vlasy činí pevné a lesklé. Vyrábí se z něj řada kosmetických produktů (masážní oleje, šampony, krémy, masti a balzámy, čistící pleťové vody a krémy, parfémy, tělová mýdla...). Vyznačuje se výbornou roztažitelností. Přítomná nenasycená kyselina gamalinolenová (až 73% za studena lisovaného konopného oleje) chrání pokožku před vysoušením, předčasnou tvorbou vrásek a před silným slunečním zářením, navíc napomáhá při léčbě lupénky, ekzému, lupů a dalších kožních onemocnění.

Krmivo pro zvířata - „ptačí zob“ či „semenec“ odjakživa slouží jako krmivo pro zejména exotické ptactvo. Ptáci krmení lisovanými semeny se údajně dožívají o 20% vyššího věku než průměrní jedinci. Slepice, kterým byla do potravy přidávána konopná semena, kladly větší a na živiny bohatší vejce.

Podestýlka pro zvířata - jako podestýlka se konopí i v Evropě používá několik staletí. Vysoký obsah celulózy způsobuje, že je vysoce savé (podobně jako sláma).

Zdroj paliva a energie - stonky konopí stejně jako kukuřice, cukrová třtina a stromy, obsahují dřevitou část - rostlinnou buničinu, vhodnou po výrobu biomasových paliv, benzinu, dřevěného uhlí. Vytvořená biomasa dosahuje hodnot 50-60 tun zelené (což je až 10 tun suché) hmoty z hektaru. Je z ní možno získat až 190 GJ energie, což znamená, že je dvakrát výhodnější než hnědé uhlí při nižším obsahu popelovin. Celulózu a hemicelulózu ve dřevě

lze přeměnit na alkoholová paliva (dále i na metanol, etanol a plynný metan). Také olej ze semen lze zpracovat na motorové palivo (k vytápění, na vaření, palení v lampách, k pohonu motoru). Tato paliva mají téměř nulový obsah síry a znečišťujících látek, které jsou jinak běžné v ropě a tak při jejich spalování není poškozováno životní prostředí.

Papír - pro srovnání: jeden hektar konopí poskytuje stejně vlákniny jako čtyři hektary lesa, k tomu ale ještě musíte přičíst jak dlouho roste konopí a jak dlouho roste les. Z konopí lze vyrábět různé druhy papíru a kartonu, které disponují lepšími vlastnostmi než papíry dřevité. Vynikají zejména svou trvanlivostí a odolností. Papír je přirozeně pružný a částečně odolný vůči vlhku.

Textilie - historie džínů je poměrně známá - kalhoty z konopné plachtoviny, které vydržely ve vlhku při rýžování zlata, s kapsami zpevněnými svočky, takže se netrhaly pod tíhou vzorků, se výrazně zapsaly do historie „zlaté horečky“. Konopné tkaniny jsou odolné vůči horku, výborně sají vlhkost, zadržují 95-100 % UV záření, jsou značně pevné a pružné, ale také odolné vůči hnilobě. Konopí se využívá hlavně k výrobě tkanin, které jsou vystaveny účinku povětrnostních vlivů a vody. Jde především o krycí plachty, koberce, stanové dílce, provazy, lana apod. Z dlouhých pružných vláken konopí je však možné utkat také látku tenčí a přitom pevnější než z bavlny, a podobnou spíše látkám ze lnu nebo surovému hedvábí (spodní prádlo, kapesníky). Na oděvy z konopí nevzniká alergie (na rozdíl od syntetických hmot). Z konopných tkanin se vyrábí i obuv.

Konopí je značně výhodnější oproti bavlně. Konopné vlákno je dlouhé přes 4m, přičemž je nepoměrně pevnější (asi 8x) a trvanlivější (asi 4x) než vlákno bavlny. Její vlákno je dlouhé pouhé 2cm. Navíc tkaniny z konopí mají přirozený lesk a jsou teplejší a více vstřebávají. Jsou tak vhodné pro výrobu ručníků, plen a oblečení pro kojence. Bavlna však má oproti konopí ještě další velkou nevýhodu. Bavlna totiž spotřebuje obrovské množství pesticidů (26% celosvětové produkce pesticidů!), zatím co konopí se nemusí nijak zvlášť ošetřovat.

O výrobě vysoce odolných konopných lan a plachet ví snad každý. Když Japonci za druhé světové války odrázili Američanům cesty po kterých dováželi konopí, Američané okamžitě zavrhlí tvrdou protikonopnou kampaň a z proklínané „dřáblové“ rostliny se stala nutná potřeba a ihned se rozjela kampaň „Konopím k vítězství“ (viz obrázek).

Barvy a laky, tensidy - konopné semeno obsahuje až 35 % oleje, který slouží k výrobě laků a fermezí. Konopný olej se přidával do nátěru k urychlení schnutí, lakovalo se jím dřevo. Používal se i k přípravě tiskařských barev, a i dnes se z něj vyrábějí netoxická barviva.

Z oleje lze rovněž získat tensidy, což jsou aktivní látky snižující povrchové napětí, které

se používají při praní. Nejsou však stálé, do týdne se zcela rozkládají.

Plasty - konopím lze umělé hmoty nahradit, případně je však lze z konopí i vyrobit. Cokoliv, co se vyrábí z uhlovodíků obsažených v ropě se totiž dá vyrobit i z uhlovodíků, obsažených v konopí. Dokladem takového využití může být například i automobil, který v roce 1937 sestrojil Henry Ford ze 70% z plastické hmoty z konopných polymerů a poháněl jej energií získanou z konopné biomasy. Ve stejném roce však bohužel vstoupily v platnost restriktivní daňová opatření, která měla jednou provždy skoncovat s pěstováním konopí na území USA. Recyklovatelné plasty na bázi konopí jsou v přírodě snadno rozložitelné. Krátká vlákna můžeme zpracovat na celofánový obalový materiál nebo z nich vyrábět jednorázové nádoby na jedno použití, které nahradí polystyrén a v přírodě se volně rozloží.

Stavebnictví - rostlina je vynikající alternativou dřeva pro stavební materiály (od stavebního řeziva po překližku a dřevotřísku), které navíc dřevo svými vlastnostmi v ledačem předčí. Z konopného vlákna jdou zhotovit desky „sendvičového typu“, které jsou několikrát pružnější a pevnější než jejich dřevěné protějšky. Rozdrčené konopné stonky se používají jako stavební nebo izolační materiál. Konopná vlákna se již využívají jako náhrada skelné vaty. Vlákna ošetřená ohnivzdornou látkou se jednoduše nastíkájí mezi stěny. Narodil od izolace ze skelné vaty však tato izolace nedráždí plíce ani pokožku.

Francouzská společnost Isochanvre si dokonce nechala patentovat stejnojmenný materiál z konopí, sloužící jako náhrada betonu. Tento materiál se vyrábí zvápněním a slisováním konopných stonků, přičemž je stejně pevný jako beton, ale sedmkrát lehčí a pružnější, takže lépe odolává přírodním podmínkám a také lépe izoluje. V Evropě je již z tohoto materiálu postaveno několik stovek domů.

Vliv na půdu - Konopí je rostlinou nenáročnou jak na půdu, tak na hnojení. Jeho kořeny rostou poměrně rychle (1cm/den), toho se využívalo při zúrodnování blátivé půdy. Konopí vykazuje i silné protierozivní účinky (zabraňuje odplavování úrodné půdy).

Konopí svými kořeny vytahuje z půdy těžké kovy a ukládá je ve stonku. Během několika sezón dokáže konopí doslova vyčistit kontaminovanou půdu. Stonky se poté dají použít na výrobu lepenky, papíru, izolace, plastických polymerů, prostě čehokoliv, pokud se při tom nebudou spalovat.

příště: lékařské využití konopí

JFP

UPOZORNĚNÍ OBEČNÍHO ÚŘADU

Sběr tříděného odpadu probíhá stále každý první čtvrtek v měsíci od 14.⁰⁰ do 17.⁰⁰, ale sběrné místo bylo přesunuto do prostor bývalé sběrný u Pantoflíčků.

Obecní úřad nabízí k prodeji za 220,- Kč letecké snímky Strmilova, České Olešné, Palupína, Malého Jeníkova a Leštiny v omezeném množství. V případě většího zájmu je možné tyto snímky přibjedenat.

Něco o běhu

Rozhodnul jsem se napsat pár řádek o atletice a zejména o běhu a běžcích. Snad si to mohu po 30 letech, které jsem zatím s během prožil, dovolit.

Běh ve své **nezávodní** formě má mnoho příznivých účinků na lidský organismus. Vymenuji jen ty základní a nejnámější. Snižuje krevní tlak, udržuje tělo ve fyzické a psychické pohodě, odbourává tuky a tedy pomáhá udržovat postavu. Není potřeba ani hřiště ani tělocvična, protože běhat je nejlepší v přírodě a to za každého počasí, zároveň se tak i otužujeme. Kdo pravidelně běhá je výkonnější v práci a méně stoná. A když už nějaká ta chřipka přijde, tak má lehčí a rychlejší průběh než u nesportovců.

Samozřejmě i **nezávodní** formě běhu je možno se věnovat až po důkladné lékařské prohlídce. Zde také záleží na věku, zdravotním stavu a sportovní minulosti každého jedince.

Vážení spoluobčané

Naše škola soutěží s
Ramou o 100 000,-
Kč na výpočetní
techniku.

Prosíme o pomoc při
sběru víček z 500g
balení Ramy Classic.
(Plastikových víček! Ne letáky!)

Prosíme vyhledejte proto nejbližší obchod,
v němž je již krabice pro sběr těchto víček.
Pamatujte, naše moto je:
„Kdo maže, ten jede!“
Děkuje všem 8. třída

Milé děti, vážení přátelé

Misijní banka ubožáků (MBU)
naléhavě prosí o finanční podporu na
20 studní pitné vody, ve výši 350,- Kč
na každého z 12 000 obyvatel pěti
vesnic v Tanzanii.

*Bližší informace se dozvíte na
www.agape-mbu.cz, či na telef.
02/5731 6545 či 0723/952 728*

Pojďte s námi podpořit tento projekt a to 22.7.2002 v 9,⁰⁰ na parkovišti před Kulturním domem, kdy společně pojedeme na kolech sbírat borůvky a výtěžek pošleme na účet MBU.

Nezapomeňte na bandasky a vhodné
oblečení, návrat domů bude 12,⁰⁰-13,⁰⁰

Těšíme se na vás
Lenka a Jaroslav Pecharovi

Atletika jako taková je nejlepší
průpravou pro jakýkoliv sport. Učí totiž
všestrannosti a dává tělu obrovský
fyzický a psychický potenciál. Ostatně, od
atletů okopírovali rozcvičování a způsob
fyzické přípravy např. hokejisté, fotbalisté
nebo vyznavači bojových umění. Běhat se
dá v každém věku a začít není nikdy
pozdě.

Protože jsem ale chtěl psát pro laiky
nebudu se dále rozepisovat, protože bych
musel napsat knihu a ne článek do
Strmilovských novin.

Sám jsem běhal závodně 19 let za TJ
LIAZ Jablonec poté několik let jenom pro
radost a poslední léta za Atletický oddíl
Centropen Dačice. Od podzimu 2001
jsem začal s tréninkem své dcery. Nijak
jsem ji k běhu nenutil a zimní přípravu
zvládla dle mých představ.

Aby si vyzkoušela jak to vypadá s její
fyzickou a mohla si vyzkoušet, jak to
chodí v závodním provedení běhu,
zúčastnili jsme se 25. ročníku Běhu

stonařovskými alejemi. Běh se konal
17.5.2002 v obrovském vedru a dusnu.
Běhalo se po polních a lesních cestách.
Bianca běžela 2 km a svojí kategorii
vyhrála. Já jsem běžel po dlouhém
tréninkovém výpadku 20 km a skončil
jsem na 9. místě z 51 účastníků. V tomto
závodě mně hodně pomohli letité
zkušenosti. Všichni, kteří závod rozeběhli
jen trochu nad své možnosti, neměli díky
vedru a délce trati šanci nasazené tempo
udržet. I to patří k závodnímu běhu.

Pokud by chtěl někdo radu nebo
informaci k uvedeným tématům, stačí
kontaktovat mně nebo zaslat dotaz do
redakce Strmilovských novin. Rád
pomohu s jakýmkoliv problémem či
dotazem ohledně atletiky a běhání, např.
oblečení, obuv, výživa, posilování,
relaxace, strečink a obecně jak na to, aby
to odpovídalo představám a cílům
každého jednotlivce.

L. Tomíšek

Dětské rybářské závody – Bořetín 2002

V neděli 21. dubna 2002 se na požární
nádři v Bořetíně uskutečnily dětské
rybářské závody, které uspořádala MO
ČRS Strmilov. Původní termín závodů
byl 7.4.. Tento termín byl zvolen z toho
důvodu, že v tyto dny zde byly na
návštěvě děti ze Švýcarska. Počasí však
vypadalo spíše na začátek zimy.
Švýcarské děti však i přes nepřízeň
počasí chtěly zkusit rybářské štěstí a tak
jim bylo umožněno si zarybařit. Ryby
však neměly nejmenší zájem o nabízené
návnady a dětem nebylo dopřáno zažít
ten krásný pocit z chycení ryby.

Pro opětovnou nepřízeň počasí
nevyšel ani termín 13.4., a tak v souladu
se rčením „kdo si počká, ten se dočká“,
proběhly závody až v neděli 21. dubna.

Závodů se zúčastnilo celkem 18 dětí.
Z toho bylo 12 dětí z rybářského
kroužku naší organizace. I přesto, že
nebylo zrovna ideální počasí pro
rybaření, bylo chyceno celkem 14 ryb,
z toho 10 kaprů a nejtěžší kapr vážil
krásných 3,75 kg. Soutěžilo se ve dvou
kategoriích a to, kdo uloví nejtěžší rybu
a kdo natchytá nejvíce ryb, měřeno v cm
jejich délky. Pro vítěze byly připraveny
krásné rybářské ceny, které každému
milovníku rybaření přijdou vhod.

Závody trvaly celkem tři hodiny a zde
jsou nejúspěšnější soutěžící:

v kategorii nejtěžší ulovená ryba
zvítězil Stručovský Luboš, který ulovil
kapra o hmotnosti 3,75 kg. Pořadí na
dalších místech bylo nutno stanovit
losem, protože tři soutěžící chytili kapra
o délce 51 cm a to dle rybářských
tabulek odpovídá hmotnosti 2,95 kg.
Los rozhodl o tom, že druhý byl

Šteflíček Vladimír, třetí Štěpnička Patrik
a čtvrtý Toral Petr. Za první tři místa
byly krásné navijáky, čtvrté místo
znamenalo rybářskou sedačku.

V kategorii, kdo uloví nejvíce ryb
v součtu jejich délek, zvítězil Štěpnička
Patrik, který získal celkem 253 bodů.
Druhý byl Stručovský Luboš se ziskem
205 bodů a třetí Kubák Filip s 192 body.
Udělovaly se ceny i za další pořadí, a
tak i ten, kdo chytil pouze okouna,
získal cenu. Každý úspěšný účastník
závodů si mohl, počínaje vítězem,
vybrat cenu, která ho nejvíce zaujala.
První tři si vybrali rybářské pruty, dále
následovaly podběráky, vezírky,
rybářské stoličky, silony.

Všichni ocenění na prvních třech
místech dostali kromě své ceny i diplom
jako vzpomínku na tyto závody.

Protože u vody velice dobře tráví,
bylo postaráno i o žaludek soutěžících a
návštěvníků. Členové naší organizace
prodávali za symbolické ceny čaj,
limonádu, pivo, kávu a velice dobré
klobásky.

Chtěli bychom poděkovat OÚ
Strmilov a Střížovice za sponzorský dar,
který nám umožnil nakoupit ceny pro
soutěžící. Děkujeme i firmě Kores za
umožnění napojení do elektrické sítě.

Závody se dle našeho názoru povedly.
Byli sice i soutěžící, kteří neulovili ani
rybu, ale to je při tomto sportu normální.
Předpokládáme, že si budou moci složit
reparát příští rok.

Takže za rok na Bořetíně 2003.

Petrův zdar.

Zeman Zdeněk
jednatel organizace

Hasičské ohlédnutí

V letošním roce jsme již uspořádali několik akcí, které se vydařily tu lépe, tu hůře. V zimním období jsme pořádali turnaj v halové kopané, který byl pro náš sbor úspěšný. Ne, že bychom vyhráli, ale sešli jsme se i s kolegy z jiných obcí i v zimním období a poměřili své síly i při jiných aktivitách.

Další malou, ale o to cennější zkušenost jsme získali při dětském dni, jehož oslavu jsme pořádali společně s mateřskou školou a

místními skauty. Za krásného a slunečného dne si děti zahrály různé hry, ale také vyzkoušeli hasičí techniku o což byl veliký zájem.

Dne 8.6. byl u nás ve Strmilově uspořádán Okresní přebor v požárním sportu. Přípravy na tuto akci byly pro nás dost náročné. Ne z technických důvodů, ale nepřálo nám počasí. Soutěžilo se o postup do krajského kola přeboru.

Soutěží se štafeta 4x 100 metrů s překážkami a požární útok. V

kategorii mužů se účastnilo 13 družstev, v kategorii žen 4 družstva. Za muže vyhrálo družstvo Červeného Hrádku. Vítězství v kategorii žen patří našim hasičkám ze Strmilova a tak jsou to právě ony, kdo do krajského kola postoupily.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se s námi na těchto akcích podíleli, ať již jako soutěžící nebo jako pořadatelé.

Ladislav Aleš

Jak vznikl svět ? (verze počítačová...)

1. Na začátku všeho bylo slovo a ve slově byly dva bajty, a víc nebylo nic.
2. I oddělil Bůh jedničku od nuly, a viděl, že to bylo dobře.
3. Bůh řekl: Budiž data.
4. Bůh řekl: Ať se uloží data na svoje místo. A vynalezl diskety, harddisky a kompaktní disky.
5. A Bůh řekl: Budiž počítače, aby bylo kam strkat diskety, harddisky a kompakty. Stvořil počítače a nazval je hardwarem a oddělil software od hardwaru.
6. Softwaru ještě nebylo, ale Bůh rychle stvořil programy - velké a malé a řekl jim: Jděte a množte se, naplňte celou paměť.
7. Ale unudilo se Bohu samému vytvářet programy a řekl si: Stvořím Programátora k obrazu svému a ať on vládne počítačům, programům a datům. I stvořil Programátora a usadil ho v Počítačovém Centru, aby v něm pracoval. Zavedl Programátora ke stromové struktuře a řekl: V každém adresáři můžeš spouštět programy, jenom z WINDOWS nic nespouštěj sic zemřeš.
8. Bůh řekl: Není dobré, když je Programátor sám, stvořím toho, kdo bude obdivovat Programátorskou práci. Vzal od Programátora kost, ve které nebylo mozku a stvořil To, co bude obdivovat Programátora. I zavedl To za Programátorem. To dostalo jméno Uživatel. A seděli nazí pod nahým DOSem a nestyděli se.
9. Ale Bill byl chytřejší než všechna jiná zvířata, které Bůh stvořil. Bill řekl Uživateli: Určitě řekl Bůh, abyste nespouštěli žádné programy?
A řekl Uživatel: V každém adresáři můžeme spouštět programy, ale v adresáři WINDOWS ne, nebo zemřeme.
A řekl Bill Uživateli: Jak můžeš o něčem mluvit, když jsi to nevyzkoušel! Ten den, kdy spustíte program z adresáře WINDOWS, budete rovni Bohu, protože jedním tlačítkem myši stvoříte to, co budete chtít.
I uviděl Uživatel, že ovoce Windows byly pastvou pro oči a hodně závidění, protože jakékoliv vědomosti byly od této chvíle zbytečné. I nainstaloval Windows na svém počítači. A řekl Programátorovi, že to je dobré. A on si Windows taky nainstaloval.
10. A hned šel Programátor hledat nové drivery. A Bůh se zeptal: Kam jdeš? A on řekl: Jdu hledat nové drivery, protože nejsou v DOSu.
A na to Bůh: A kdo ti řekl, že potřebuješ drivery? Nespustil jsi náhodou programy z adresáře WINDOWS?
Programátor odpověděl: Uživatel, kterého jsi mi přidělil, si objednal programy pro Windows a proto jsem si i já nainstaloval Windows.
A řekl Bůh Uživateli: Proč jsi to udělal?
Uživatel odpověděl: Bill mě navedl.
11. A řekl Bůh Billovi: Protože jsi to udělal, budeš navěky proklet mezi vši chátrou, divokou zvěří. A bude nepřítelství mezi tebou a Uživatелеm, navěky tě bude Uživatel nenávidět, a ty mu budeš prodávat Windows.
12. A Uživateli řekl Bůh: Windows tě velmi zklamou a zničí tvé rezervy systémových prostředků, budeš muset používat špatné programy, a bez Programátora neuděláš ani ránu.
13. Programátorovi zase: Protože jsi poslechl Uživatele, prokleté ať jsou tvoje počítače, vznikne v nich mnoho chyb a virů, v potu čela budeš stále opravovat své dílo.
14. Odpravil je z Počítačového Centra a vstup zabezpečil heslem.
15. General protection fault.

Veřejné záchody - po druhé.

Ve druhém čísle Strmilovských novin jsme oznamovali otevření nových veřejných WC vedle obecního úřadu. Očekávali jsme, že se návštěvníci zachovají civilizovaně. Tato naše naděje nám však vydržela pouze měsíc. Poslední dubnovou neděli si jeden vandal dal tu odbornou práci, že rozmontoval dva splachovače a nechal vodu vytékat volně ven ze dveří a do základů. Navíc místnost zamknul a klíč si ponechal, aby si mohl své dílo zkázy za dva dny zkontrolovat. Nemůžeme se zatím bránit jinak, než že záchody budeme na sobotu a neděli uzavírat, protože stát na stráži zde nemůžeme. Současně žádáme spoluobčany, aby nám nahlásili, pokud se kolem záchodů bude dít něco neobvyklého, abychom mohli případně zabránit dalšímu ničení.

Jaroslav Emmer

Strmilovské noviny, vychází každé dva měsíce, uzávěrka na konci každého lichého měsíce. Vydává OÚ Strmilov,